

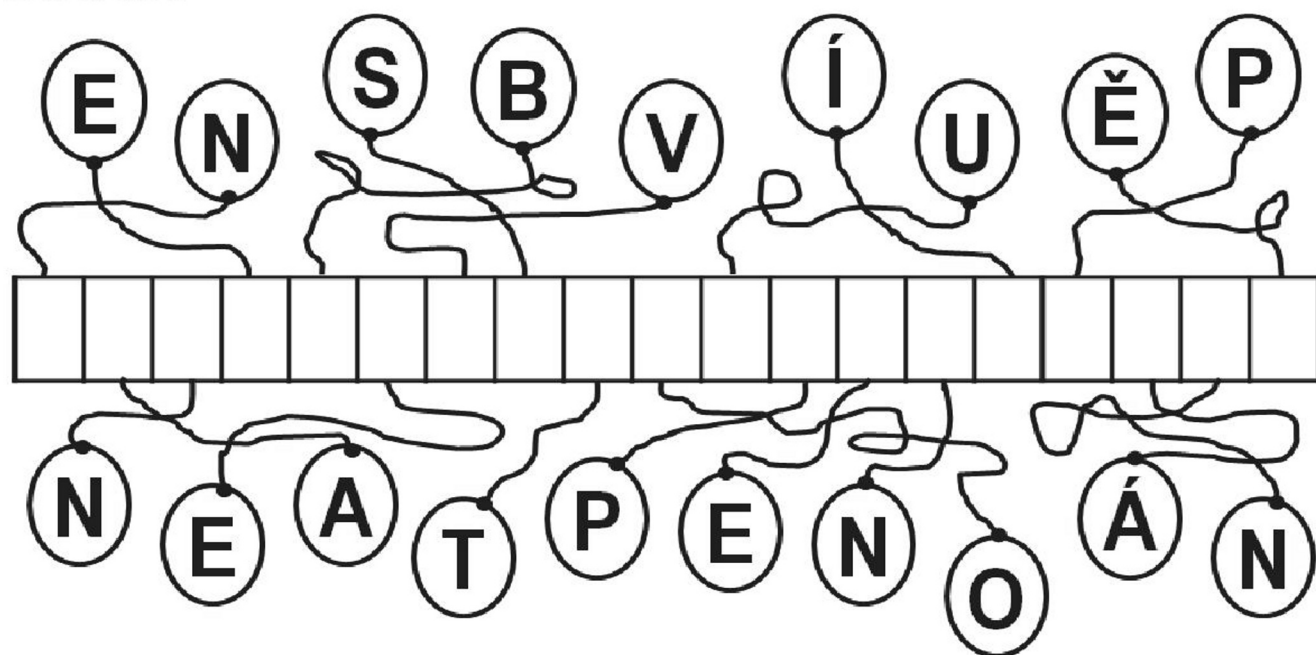
BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KVĚTINY. Najdi mamince k svátku dvě stejné květiny. Která je zde jen jednou?

PRO STARŠÍ BALÓNKY.

Klára Špunt Zelinková

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Obraťme se k Panně Marii a prosme ji o ochranu pro všeobecnou církev, aby v celém světě šířila Kristovo evangelium, světlo všech národů. Kéž nám neustále umožňuje být na cestě a putovat pozorně, neúnavně a odvážně.

Papež František

Úvodní slovo

Tento měsíc květů je zasvěcen nejkrásnější květině v Boží zahradě, Panně Marii. Můžeme bez nadsázky říci, že ve stvoření se objevil květ tak výjimečný, že plodem tohoto květu je sám Bůh! „Plod života Tvého, Ježíš“ – říkáme v modlitbě. Všechna krása rozkvetlé přírody je jen naznačením krásy tohoto výjimečného květu. Ona je Matkou Boží, Matkou každého z nás, Matkou Církve a rodin a živých chrámů, Matkou naděje a Matkou inkarnace Boží i do této naší doby.

V těchto krásných jarních dnech si ovšem připomínáme také výročí nejkrvavější hrůzy v dějinách, tedy naštěstí jejího konce. 70 let od konce druhé světové války je výročí, které bychom neměli opominout. Jako křesťané bychom v tyto dny neměli jen vzpomínat, nýbrž i děkovat Bohu za to, že naše země již 70 let žije v míru. Prosím, zastavte se u pomníků padlých nebo na hřbitovech a pomodlete se za ty miliony lidí, kteří v této válce zahynuli.

Váš farář Jan Mráz

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Svatodušní nověna.** Od pátku 15. května vždy po večerní mši svaté bude v kostele nověna před slavností Seslání Ducha svatého. Nověnu povede komunita Emmanuel. Začne po skončení naší mše svaté a skončí před začátkem bohoslužby svatojakubské farnosti v 19 hodin. K účasti zveme i farníky od svatého Jakuba.

• **První sv. přijímání** bude v našem kostele v neděli 31. května při mši svaté v 9 hodin.

• **Bazárek.** Máte doma kolo, které už nevyužijete? Máte doma dětskou postýlku a už Vám děti vyrostly? Ve farnosti na popud rodičů vznikl internetový farní bazárek. Vznikl proto, aby farníci mohli jednoduše poptávat nebo nabízet použité vybavení (oblečení, sportovní potřeby, kočárky ...). Mnoho věcí jistě ještě najde uplatnění a je škoda je vyhodit. Mnoho lidí určitě ocení možnost jednoduchého předání například po bohoslužbě. Adresa bazárku je <http://janmikulka.net/bazarek> a odkaz je i na webových stránkách farnosti v sekci „Život ve farnosti“.

Z farní charity

Drazí farníci, bratři a sestry, prožíváme dobu velikonoční naplněnou pokojem a jásotem nad Kristovým vzkříšením. Děkujeme vám, že díky vašim příspěvkům může charita aspoň drobně přispívat k radosti potřebných u nás i v zahraničí.

Peníze darované prostřednictvím naší charitní pokladničky jsme použili pro tyto účely:

Fidcon – pomoz pro Haiti	3 000 Kč
LL – Likvidace lepry	3 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	3 000 Kč

Pomoc Nepálu

25. dubna zasáhlo Nepál ničivé zemětřesení, které způsobilo velké oběti na životech a materiální škody. Charita ČR podpoří partnerskou Caritas Nepal z prostředků veřejné sbírky, číslo účtu **55660022/0800, variabilní symbol 107**. Charita ČR současně uvolnila na pomoc Nepálu částku 200 000 Kč. Pokud se chcete k pomoci pro Nepál připojit, můžete přispět buď přímo na uvedený účet nebo použít charitní pokladničku vzadu v kostele, která bude až do 17. května určena ke sbírce na tento účel.

Děkujeme všem, kdo pomáhají a přejeme vám radostné prožití měsíce Panny Marie a také požehnanou přípravu na svatodušní svátky.

Dobrovolníci farní charity

k nám stejně nechodí.“ „Jak to?“ „No víte, že bydlím jen s babičkou, máme to dost malé. Když tam kluci naposled byli, říkali, že je tam strašný smrad. A taky babička na ně byla nepříjemná. Tak od té doby nechodí.“

Jedna veveruška se rozplakala a objala ji: „Ach jo, ty jsi chudinka, to je mě tě tak líto. Ty jsi takový chudáček!“ A slzy jí tekly, ještě když volala: „Tak já už musím, ahoj.“ Druhá veverka mlčela a nakonec řekla jen: „Možná, že k tobě kluci letos přijdou.“ Ale kočička jen smutně zakroutila hlavou.

Buch, buch, buch na dveře: „Mamko, já nutně potřebuji tvoji pomoc!“ Maminka (trochu větší medvídek) už je zvyklá, a tak se jen ptá: „O copak jde tentokrát?“ „Musíš jít za babičkou kočičky a přesvědčit ji, že tam uklidíme, doneseme beránka a barevná vajíčka. Prostě ji musíš přesvědčit!“ Maminka si vůbec není jistá úspěchem své mise, ale vydává se na cestu. A kupodivu, když se vrátí, zahrne svou dceru spoustou rozkazů: „Připrav smeták, hadry, kýbl, prachovku ...“ Ale veveruška plní vše s radostí.

Po důkladném úklidu pozvou ještě kočičku, aby jim pomohla s barvením vajíček. Ta si ale stejně myslí, že kluci nedojdou, i když má všechno pěkně připravené.

A už na scénu vbíhají pejsci a medvídci s mrskačkami. Magnety v tlapkách krásně udrží obyčejnou

sponku na konci ozdobenou mašličkou (tento jev zaujme hochy a zkoušejí, zda zvířátka udrží „mrskačku“ i zadní nohou). Energická veveruška je pak ještě pošle ke kočičce a vůbec ji nezajímá jejich: „Né, tam my už nepůjdem! Smrdí to tam! A babička by se stejně zlobila.“ Jejich argumenty u veverky neobstály (známe ženy, když si něco umíní ☺) a kluci byli nakonec příjemně překvapeni. Dostali krásná vajíčka, kousek beránka a loučili se: „Tak zas příští rok.“

EPILOG

Tak děti, co ty dvě veverky? Jedna plakala a jistě jí bylo kočičky líto, ale neudělala nic. Druhá řekla jen krátkou větu a připravila kamarádce obrovskou radost. Někteří z vás již brzy poprvé přijmete Pána Ježíše do svého srdce. Je to setkání, které může změnit celý váš další život. A netýká se to jen vás. My dospěláci přijímáme Krista často a bývá to chvíle hlubokého souznění. Ale vezmem pak koště a jdeme vymetat pavučiny tam, kde je to třeba? Co děláme pro ty, kteří už přestávají vidět krásu světa a ztrácejí naději? A hlavně: jak se chováme k sobě navzájem?

P. S. PRO VĚTŠÍ KLUKY: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo ...“ Máme už ve farnosti senátora a profesora. Ještě by to chtělo nějakého dělníka. Jen tato profese umožňuje lidem to nejnaternější setkání s Ježíšem.

Marie Sojka Veselá

Tzv. temné hodinky, v původním slova smyslu modlitby, které vzbuzují žal nad umučením Krista a probíhají ve středu, čtvrtek a pátek svatého týdne. Zazněly chorální žalmy, varhanní improvizace, ale i moteta přímo na objednávku festivalu. Jelikož není v České republice na Velký pátek státní svátek, neumím si představit vhodnější zakončení pracovního dne po obřadech v kostele s překrásnými žalozpěvy.

Touto cestou bych Vás ráda pozvala na následující ročník, který se uskuteční v roce 2016. Veškeré informace lze nalézt na:

<http://www.mhf-brno.cz/velikonocni-festival-duchovni-hudby/>.

Kateřina Mikešková

Z misijního jarmarku

Povídka

PROLOG

Je svatý týden a děti snad letos naposled procházejí křížovou cestou. U osmého zastavení se jedno děvčátko zeptalo: „Ale co ty ženy mohly dělat jiného? Bylo jim Ježíše líto, tak plakaly. Měly s ním soucit.“ „Ano, ale asi tak, jako když pláčeš u dojemného filmu. Pak se vrátily domů, dál se hádaly, pomlouvaly, nepřály si vzájemně nic dobrého, nepomáhaly si. A přitom setkání s Ježíšem mohlo zcela změnit jejich život.“ Děvčátko sice kývne, ale paní katechetka moc spokojená není. Jak jen to děckám přiblížit? A na jednu v duchu vidí dveře ledničky u nich doma. Jsou na nich pejskové a medvídci s magnety v tlapkách. Ti jí příští týden pomůžou s povídkou na konci hodiny.

POVÍDKA

Ze školy jdou tři děvčátka (dvě veverky a jedna kočička). Mají před sebou velikonoční svátky a hlavně to pondělí s pomlázkou. „Já už se tak těším,“ povídá jedna veveruška. „Mamka mi nabarví vajíčka, já se budu s klukama honit a nakonec je poleju!“ „To já už si vajíčka barvím sama,“ povídá druhá veveruška. „A na kluky mám super stříkací pistolku s dostřelem asi tak 100 metrů.“ (Známe ženy a jejich odhad vzdálenosti ☺). „A co ty?“ ptají se kočičky. „Já nic chystat nebudu, kluci

Noc kostelů 2015

Představujeme plán pro náš kostel

Milí přátelé,

i v tomto roce jsme se rozhodli při Noci kostelů v pátek 29. května 2015 oslovit návštěvníky, kteří do kostela přicházejí. Letos chceme obzvláště vyjít vstříc těm, kdo jsou zvědaví na křesťany, na modlitbu a rozjímání.

Chceme nějak jednoduše ukázat modlitbu, společenství, či radost z víry.

Samozřejmě, že kostel bude otevřen pro všechny, jen letos nebudeme klást důraz na památky a předměty, ale na duchovnější, a tedy i hůře uchopitelný rozměr kostela.

Na farní radě a dalších poradách bylo rozhodnuto inspirovat se osvědčenými aktivitami komunity Emmanuel a dále je rozvinout. Necháme návštěvníky ochutnat atmosféru tichého kostela, zapálených svíček a rozjímání. Nepůjde to ale samo, bude nás zapotřebí hodně.

Potřebujeme pořadatele, kteří zajistí pořádkovou službu, pomohou s razítkováním brožur a hlídáním průchodnosti kostela. Dále potřebujeme pořadatele ochotné

návštěvníky oslovit a nabídnout jim krátké vysvětlení co je to modlitba, Písmo svaté a nabídnout nějaké malé gesto. Tímto malým gestem bude např. rozsvícení svíčky, napsání prosby, vylosování papírku s citátem z Písma, spálení kousku kadidla. Odvážnější mohou nabídnout krátkou společnou modlitbu. Po tomto duchovním programu se návštěvníci mohou občerstvit pohárkem mešního vína.

Mluvit s hledajícími nebo nevěřícími je těžké, často si nejsme jisti tím, co bychom měli říkat. Také proto bude v zákristii zorganizována modlitba za všechny pořadatele a návštěvníky Noci kostelů. Budeme potřebovat hlídače a dále ty, kteří budou oslovovat návštěvníky, i ty, kteří se za všechny budou modlit. Proto prosíme dobrovolníky, aby se nám přihlásili v zákristii (nebo majlem na adresu keprnik@gmail.com), nechali na sebe kontakt a uvedli, kterou z rolí (hlídač, modlič, oslovující) jsou ochotní dělat.

Pro všechny, kteří by se mohli zhostit role oslovujících, bude v neděli 24. května v 18 hod. na faře připraveno krátké školení.

Keprník

Slovo nemocným

Svěř Bohu své počínání a tvé plány budou zajištěny.

Příslaví 16,3

Tak jak ubíhá čas se současně krátí i délka života, kterou ještě máme před sebou. Je to skutečnost, která se týká všech lidí a všichni se musí vyrovnat se skutečností konce pozemského života. Všichni víme, že to není snadné a že poslední fáze lidského života bývá často nesnadná. I když během celého života byl člověk úspěšný, stačil na všechno, co mu život přinesl a nebyl na nikoho odkázaný, ve stáří tomu bývá jinak. Současná lidská společnost zdůrazňuje hlavně výkonnost člověka a jeho viditelné úspěchy, ale lidi, kteří už nemají takové úspěchy jako v minulosti pokládá za ty, kteří už nic do společnosti nepřinášejí, ale z ní jen čerpají. Je to mylná představa, protože tito lidé během celého svého života přinášeli do společnosti hodnoty, ze kterých ve stáří dostávají část toho, co si za celý život ve společnosti ušetřili.

I když se ve stáří vyskytují obtíže, které lidé v dřívějším období neznali, není to důvod k pesimistickému pohledu na život. Není nutné stále vzpomínat na minulost, kdy byl člověk plný síly, schopností a plánů,

ani není třeba se se strachem dívat do budoucnosti a stále se zamýšlet nad svými těžkostmi a bolestmi. Není nutné mít neustálý strach z toho, co nás potká a jak to budeme prožívat. Minulost je za námi, co v ní bylo, známe. Jaká bude budoucnost, to nevíme a také to nemůžeme ovlivnit. Máme proto intenzivně prožívat přítomnost a těšit se ze všeho, co je v ní krásné a co nám přináší radost. Musíme být všímaví a vidět důvod k radosti i v malých věcech, které jsou kolem nás a být vděční za každé setkání s druhým člověkem. Nemáme se uzavírat jen do svých problémů a starostí, ale máme mít zájem i o to, co zajímá druhé lidi, čím žijí a čím jim my můžeme udělat radost. Máme využívat každou příležitost k tomu, abychom šířili radost kolem sebe. Někdy to vyžaduje pozornost a zapomínání na naše starosti. Takovým jednáním prospíváme sobě i druhým lidem.

Máme si být vědomi, že nejsme středem lidské společnosti a že se všichni nemusí soustřeďovat na naši osobu, ale že my máme vždy jednat tak, aby naše jednání prospívalo k vytváření dobrých vztahů mezi lidmi. Když se o to budeme snažit, tak se nám to s Boží pomocí bude dařit a budeme svůj život prožívat spokojeně.

o. J. Šik

Ohlédnutí

Velikonoční festival duchovní hudby

Na přelomu března a dubna proběhl v Brně již 24. ročník Velikonočního festivalu duchovní hudby. Od roku 2012 se v roli pořadatele objevila Filharmonie Brno a především dramaturg Vladimír Maňas, který každému ročníku vtiskl své vlastní téma. V duchu Labyrintu Jana Amose Komenského je posluchač vybídnut k pohybu (Pouť – 2012), vyjití (Exodus – 2013), objevování dalších směrů (Východ – Počátek – 2014) a (Západ – Ratio – 2015), aby nakonec našel cestu ven z bludiště do svého nitra (Srdce – Útočiště – 2016).

Během svatého a velikonočního týdne jsme si mohli poslechnout šest velkých koncertů v pěti chrámech v centru Brna. Na Květnou neděli zazněly dvě duchovní skladby, skladatelů 20. století, Miserere Arvo Pärta a Stabat Mater Francise Poulence. Jednoznačně náročnější skladbou večera bylo Miserere pro sóla, smíšený sbor, orchestr a varhany. Vřele doporučuji si skladbu poslechnout. Přestože jsem toho názoru, že skladba se pro zahájení festivalu příliš nehodila, zanechala ve mně velmi příjemný dojem. Možná to však byl záměr organizátorů, zklidnění sebe sama na počátku svatého týdne ... Druhým koncertem v pořadí bylo uvedení Pašijí podle svatého Jana v kostele sv. Janů. Líčení posledních dnů Ježíšova života

tvoří podstatnou část evangelia, hudbu podpořilo deset sólistů, sbor a orchestr. Dalším koncertem byl varhanní recitál, jednoho z nejvyhledávanějších varhaníků, Christiana Schmitta. Interpretace děl byla především moderního charakteru, k čemuž byly plně využity varhany v kostele Nanebevzetí Panny Marie, který se od roku 2014 pyšní jedním z nejmodernějších hudebních nástrojů v České republice. Jedním z neočekávanějších koncertů staré hudby bylo vystoupení belgického čtyřčlenného vokálního souboru La Capilla v Červeném kostele. Mimo skladby první poloviny 16. století soubor uvedl šestihlasou mši renesančního skladatele Antoina Brumela, která byla až doposud neznámá. Dochovala se v kostele sv. Jakuba ve vzácném rukopise z doby kolem roku 1550. Předposlední večer patřil sboru Kantilény, který uvedl tři skladby duchovního charakteru, z nichž poslední chvalozpěv Te deum laudamus vznikl přímo na objednávku Ivana Sedláčka, zakladatele a dlouholetého sbormistra Kantilény. Součástí večera byl i první varhanní koncert Josefa Gabriela Rheinbergera. Závěrečným koncertem z díla Antona Brucknera byl zakončen v katedrále sv. Petra a Pavla 24. ročník Velikonočního festivalu duchovní hudby. Z hlediska výběru skladeb nebylo možné vybrat lépe, monumentálním zážitkem bylo bezpochyby Brucknerovo mistrovské dílo Mše č. 3 f moll. Součástí festivalu byly i tři večery s hudbou při svíčkách.